

တရားမပထမအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီးဦးမြင့်သိန်း ရှေ့တွင်

ဒေါ်ရင်ရင်ဝေ

(၎င်းကိုယ်တိုင်နှင့် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ကျင်အေး၏

တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်၊ ၎င်းတို့၏

အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဦးခင်မောင်ကြူ)

နှင့်

ဦးထွန်းမြင့်

(၎င်း၏အခွင့်ရ ကိုယ်စားလှယ် ဦးထွန်းထွန်း)*

မှတ်ပုံတင်အပိုင်ပေးစာချုပ်အား ပယ်ဖျက်ပေးရန် စွဲဆိုမှု၊
တိုင်းတရားရုံး၏ အမှုအား ပလပ်သည့်အမိန့်အပေါ်
အယူခံဝင်ရာတွင် အယူခံမဝင်ခင်တရားလိုနှစ်ဦးအနက်
တစ်ဦးသေသည်ကို အကြောင်းပြု၍ တစ်ဦးတည်းက
ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုရန်တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ
၁၄၆ အရလျှောက်ထားခြင်း ကိုခွင့်ပြုနိုင်ခြင်းရှိမရှိ

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဥပဒေသဘောအရ ကွယ်လွန်သူ၏ အမွေစား
အမွေခံသို့မဟုတ် တစ်ဦးတစ်ယောက်၏အကျိုးကို ဆက်ခံသူ သည်
ကွယ်လွန်သူစွဲဆိုထားသောအမှု (ကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့် အမှုရပ်စဲခြင်း
မရှိလျှင်) သို့မဟုတ် လွှဲပြောင်းသူစွဲဆိုထားသော အမှုကို ဆက်လက်
စွဲဆိုပိုင်ခွင့်ရှိမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသူလျှောက် ထားသောအမှုကိုလည်း

* ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၉၂
+ ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၂၅၂တွင် ချမှတ်သော
ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ ၂၃-၁၁-၂၀၀၄ ရက်စွဲပါ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို
အယူခံမှု။

ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိမည် ဖြစ်သည်။ တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၆တွင် ရည်ညွှန်းသောမှုခင်းတွင် အယူခံမှုလည်း
ပါဝင်သည်။ သို့ရာတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄၆သည် အမိန့်
၂၂ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ပယ်ဖျက်ခြင်း မပြုသဖြင့် ရပ်စဲသွားသောအမှုကိုမူ
ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မအရ အသက်ပြန်မသွင်း နိုင်ချေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မူလမူတရားလို ဒေါ်ကျင်အေးနှင့်
ဒေါ်ရင်ရင်ဝေတို့သည် မိခင်နှင့်သမီးဖြစ်သည်။ ဒေါ်ကျင်အေး တွင်
သမီးဒေါ်ရင်ရင်ဝေအပြင် အခြားအမွေဆက်ခံသူလည်း ရှိသည့်
တိုင်အောင် ဒေါ်ကျင်အေး ကွယ်လွန်သည့်အခါ ဒေါ်ရင်ရင်ဝေ သည်
မိခင်ဒေါ်ကျင်အေး၏အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့် တစ်ရပ်လုံးကိုဖြစ်စေ၊
တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို ဖြစ်စေ ဆက်ခံ မည်ဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၆ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည်
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်းဥပဒေ၁၆ ထက်ပိုမို ကျယ်ဝန်း၍
တစ်ဦးတစ်ယောက်က မှုခင်းတစ်ရပ်စွဲဆိုနိုင်လျှင် ထိုသူ၏ အကျိုး
သက်ဆိုင်ခွင့်တစ်ရပ်လုံးကိုဖြစ်စေ၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကိုဖြစ်စေ
ဆက်ခံရရှိသူအား ယင်းမှုခင်းကိုစွဲဆိုနိုင်စေသည်။ သို့မဟုတ်
ယင်းမှုခင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အယူခံမှုကို တင်သွင်းနိုင်စေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်ရင်ရင်ဝေသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ကျင်အေး၏
အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်တစ်ရပ်လုံး သို့မဟုတ် တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို
ဆက်ခံသူအနေဖြင့် မူလတိုင်းတရားရုံးက ချမှတ်သည့် ဒီကရီကို
အယူခံဝင်ရောက်ခွင့်ရှိကြောင်းထင်ရှားသည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးကိုကို
(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)
- အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးကျော်မြင့်
(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)

၂၀၀၅
ဒေါ်ရင်ရင်ဝေ
နှင့်
ဦးထွန်းမြင့်

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၄ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၂၅၂ တွင် တရားလိုဒေါ်ကျင်အေးနှင့် ဒေါ်ရင်ရင်ဝေတို့က တရားပြိုင် ဦးထွန်းမြင့်အပေါ် မှတ်ပုံတင်အပိုင်ပေး စာချုပ်အမှတ် ၃၁၆၈/၀၁ အား ဖျက်သိမ်းပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ မူလတိုင်းတရားရုံးက တရားလို များ၏ စွဲဆိုလွှာတွင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ဟူ၍ ပဏာမ ငြင်းချက်တစ်ရပ်အပေါ် ဖြေဆိုလျက်တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၇နည်းဥပဒေ ၁၁(က) အရအဆိုလွှာကို ပယ်သည့်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်ကို ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ဒေါ်ရင်ရင်ဝေက ၎င်း ကိုယ်တိုင်နှင့် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ကျင်အေး၏တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် တရားရုံးချုပ်တွင် ဤတရားမပထမအယူခံမှုကို တင်သွင်းလာ သည်။

ရန်ကုန်တိုင်း၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ အုပ်စုအမှတ် (၄၃)၊ ကွင်း အမှတ်(၁၆) ဦးပိုင်အမှတ် ၆၊ ဧရိယာ ၀. ၂၅၇ ဧကရှိမြေကွက်သည် အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၃၄၁/၆၉ အရမူလမူ တရားလို ဒေါ်ကျင်အေးနှင့် သမီးဖြစ်သူ အပျိုကြီး ဒေါ်ရင်ရင်ဝေတို့နှစ်ဦး ပူးတွဲ ပိုင်ဆိုင်သည့်ပစ္စည်းဖြစ်သည်။ မူလမူတရားပြိုင်ဦးထွန်းမြင့်သည် ဒေါ်သန်းသန်းအေး၏ခင်ပွန်းဖြစ်ပြီး ဒေါ်သန်းသန်းအေးသည် ဒေါ်ကျင်အေး၏ မြေးဖြစ်သည်။ ဦးထွန်းမြင့်၏ဇနီး ဒေါ်သန်းသန်းအေး သည် ၇-၇-၂၀၀၁နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

မူလမူတရားလို ဒေါ်ကျင်အေးနှင့် ဒေါ်ရင်ရင်ဝေတို့သည် ၁၉-၃-၉၃ နေ့တွင် ၎င်းတို့ပိုင်မြေကွက်ကြီးမှ ၁၃/၁၇ပေx၁၁/၂၄ပေ ရှိမြေအစိတ်အပိုင်းကို ဦးအေးမြင့် ဒေါ်တင်တင်ဝင်းသို့ လွှဲပြောင်းရောင်း ချခဲ့သည်။ ဤသို့လွှဲပြောင်းရောင်းချပြီးနောက် ဒေါ်ကျင်အေးနှင့် ဒေါ်ရင်ရင်ဝေတို့က ဦးထွန်းမြင့်အား တစ်နေ့တည်းမှာပင် အထွေထွေ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာသီးခြားစီပေးလျက် ၎င်းတို့ပိုင်မြေကွက်ကို တရား ဝင်ခွဲစိတ်ပြီး သီးခြားဂရန်ထွက်လာရန် တာဝန်ပေးအပ်သည်ဟု

၂၀၀၅
ဒေါ်ရင်ရင်ဝေ
နှင့်
ဦးထွန်းမြင့်

ဆိုသည်။ ဒေါ်ကျင်အေးက ဦးထွန်းမြင့်သို့လွှဲအပ်သည့် ၂၁-၆-၂၀၀၁နေ့စွဲပါ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာကို မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၅၆/၂၀၀၁ ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒေါ်ရင်ရင်ဝေက ဦးထွန်းမြင့်သို့ လွှဲအပ်သည့် ၂၁-၆-၂၀၀၁ နေ့စွဲပါ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ် လွှဲစာကို မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၅၇/၂၀၀၁ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မှတ်ပုံတင်ထားပြီးဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဦးထွန်းမြင့်သည် ၎င်းအား မှတ်ပုံတင်အထွေထွေကိုယ်စားလှယ် လွှဲစာများအရ လွှဲအပ်ထား၍ ပေးအပ်ထားသည့်တာဝန်အတိုင်း မဆောင်ရွက်ဘဲအချင်းဖြစ် မြေကို ဇနီးဒေါ်သန်းသန်းအေးသို့မေတ္တာဖြင့် အပိုင်ပေးကမ်းခြင်း မှတ်ပုံတင် စာချုပ်အမှတ် ၃၁၆၈/၀၁ ချုပ်ဆို ပေးကမ်းခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ ဤသို့မှတ်ပုံတင် စာချုပ်ပြုလုပ်ပေးကမ်းခြင်း ကို ဒေါ်ကျင်အေးနှင့် ဒေါ်ရင်ရင်ဝေတို့ သိရှိလာသည့်အခါ ၎င်းတို့က ဦးထွန်းမြင့်အပေါ် အပိုင်ပေးစာချုပ်အမှတ် ၃၁၆၈/၂၀၀၁အား ဖျက်သိမ်းပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးထွန်းမြင့်က ဒေါ်ကျင်အေးနှင့်ဒေါ်ရင်ရင်ဝေတို့သည် အချင်း ဖြစ်မြေကို ဒေါ်သန်းသန်းအေးသို့ မေတ္တာဖြင့်ပေးကမ်းရန် သဘောတူ ပြီးဖြစ်၍ တရားဝင်ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ဦးထွန်းမြင့်အား မှတ်ပုံတင်ထားသော အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာဖြင့် လွှဲအပ်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ကျင်အေးနှင့် ဒေါ်ရင်ရင်ဝေတို့၏ သဘောတူညီချက်အရ ၎င်းတို့၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်များဖြင့် အချင်းဖြစ်မြေကို ဒေါ်သန်းသန်းအေးအား မှတ်ပုံတင်ပေးကမ်းခြင်း စာချုပ်အမှတ် ၃၁၆၈/၀၁ ပြုလုပ်ပေးကမ်းပြီးဖြစ်၍ ဒေါ်ကျင်အေးနှင့် ဒေါ်ရင်ရင်ဝေတို့၏ စွဲဆိုလွှာတွင် တရားစွဲရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက် ခြင်းမရှိပါကြောင်း အဓိကချေပသည်။

အဆိုအချေများအရ မူလတိုင်းတရားရုံးက အောက်ပါအတိုင်း ပဏာမငြင်းချက်တစ်ရပ်ထုတ်ခဲ့သည်-

၂၀၀၅
ဒေါ်ရင်ရင်ဝေ
နှင့်
ဦးထွန်းမြင့်

“တရားလိုများသည် ဤအမှုကိုတရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ဆိုသည်မှာ မှန်သလား”

မူလတိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်ကျင်အေးနှင့် ဒေါ်ရင်ရင်ဝေတို့သည် ဦးထွန်းမြင့်အား အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာပေးအပ်ထားသည်မှာ အငြင်းမပွားကြောင်း၊ ဒေါ်ကျင်အေးနှင့် ဒေါ်ရင်ရင်ဝေတို့၏ အထွေထွေ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူအနေဖြင့် ဦးထွန်းမြင့်က ဒေါ်ကျင်အေးနှင့် ဒေါ်ရင်ရင်ဝေတို့ပိုင်အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို ဒေါ်သန်းသန်းအေးသို့ မေတ္တာဖြင့်အပိုင်ပေးမှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၃၁၆၈/၀၁ ပြုလုပ်ပေး ကမ်းခြင်းသည် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၆ အရကိုယ်စားလှယ် လွှဲအပ်သူကိုယ်တိုင်ပေးကမ်းခြင်း ဖြစ်ဘိသကဲ့သို့ အကျိုးသက်ရောက်ကြောင်း၊ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာဆိုသည်မှာ အထူးကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာကဲ့သို့လုပ်ပိုင်ခွင့် ဘောင်ကန့်သတ်ချက်ထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဦးထွန်းမြင့်က ဒေါ်ကျင်အေးနှင့်ဒေါ်ရင်ရင်ဝေတို့၏ အထွေထွေ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူအနေဖြင့် အချင်းဖြစ်မြေကို ဒေါ်သန်းသန်းအေးသို့ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ပြုလုပ်ပေးကမ်းခြင်းသည် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲအပ်စာအရ ပေးအပ်ထားသည့် တာဝန်ထက် ကျော်လွန်ဆောင်ရွက်ရာ မရောက်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဒေါ်ကျင်အေးနှင့် ဒေါ်ရင်ရင်ဝေတို့က မေတ္တာဖြင့်အပိုင်ပေးကမ်းခြင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၃၁၆၈/၀၁ ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် စွဲဆိုလွှာတွင် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက် မှုရှိမည်မဟုတ်ကြောင်း သုံးသပ်လျက်တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့်-၇ နည်းဥပဒေ ၁၁(က)အရ အဆိုလွှာကို ပယ်သည့် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

အယူခံတရားလို ဒေါ်ရင်ရင်ဝေက ဒေါ်ကျင်အေးကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်၍ ၎င်း၏အယူခံလွှာနှင့်အတူ ၎င်းတစ်ဦးတည်းအနေဖြင့် အယူခံတွင် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုပါရန် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ

၂၀၀၅
ဒေါ်ရင်ရင်ဝေ
နှင့်
ဦးထွန်းမြင့်

ပုဒ်မ ၁၄၆အရ လျှောက်ထားသည်။ ၎င်း၏လျှောက်လွှာတွင် မူလမူ တရားလို (၁) ဒေါ်ကျင်အေးသည် အယူခံလွှာမတင်သွင်းမီ ၂၅-၁၁-၀၄နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

အယူခံတရားပြိုင် ဦးထွန်းမြင့်၏ ရှေ့နေက မူလမူတရားလို (၁) ဒေါ်ကျင်အေးသည် တိုင်းတရားရုံးမှ အမိန့်ချမှတ်သည့် ၂၃-၁၁-၂၀၀၄ နေ့မတိုင်မီ ၂၂-၁၀-၂၀၀၄ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ အမှုအတွင်း ကွယ်လွန်ရာရောက်ပါကြောင်း၊ ကွယ်လွန်သူဒေါ်ကျင်အေး အတွက် စည်းကမ်းသတ်ကာလအတွင်း တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်လျှောက် ထားခြင်းမရှိသဖြင့် ဒေါ်ကျင်အေးနှင့် စပ်လျဉ်းသမျှ အမှုရပ်စဲသွားပြီ ဖြစ်၍ ဒေါ်ရင်ရင်ဝေ၏လျှောက်ထားမှုကို ခွင့်မပြုသင့်ပါကြောင်း တင်ပြသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၆ တွင် ဤဥပဒေတွင်ဖြစ်စေ၊ တည်ဆဲဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်တွင် ဖြစ်စေ၊ အခြားနည်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်မှ တစ်ပါးတစ်ဦးတစ်ယောက်ကဖြစ်စေ၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်အပေါ် ဖြစ်စေ မှုခင်းတစ်ရပ်စွဲဆိုနိုင်လျှင် သို့မဟုတ် လျှောက်ထားချက် တစ်ရပ်တင်သွင်း နိုင်လျှင် ထိုသူကို ဆက်ခံအရေးဆိုသူကလည်း သို့မဟုတ် ထိုဆက်ခံအရေးဆိုသူအပေါ်လည်း ယင်းမှုခင်းကို စွဲဆိုနိုင်ကြောင်း သို့မဟုတ် ယင်းလျှောက်ထားချက်ကို တင်သွင်း နိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

အထက်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်၏ ဥပဒေသဘောအရ ကွယ်လွန်သူ၏ အမွေစား အမွေခံ သို့မဟုတ် တစ်ဦးတစ်ယောက်၏အကျိုးကို ဆက်ခံသူသည် ကွယ်လွန်သူစွဲဆိုထားသောအမှု (ကွယ်လွန်ခြင်း ကြောင့် အမှုရပ်စဲခြင်းမရှိလျှင်) သို့မဟုတ် လွှဲပြောင်းသူစွဲဆိုထားသော အမှုကို ဆက်လက် စွဲဆိုပိုင်ခွင့် ရှိမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသူ လျှောက်ထားသောအမှုကိုလည်း ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခွင့် ရှိမည်ဖြစ်သည်။ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၆တွင် ရည်ညွှန်းသော

၂၀၀၅
ဒေါ်ရင်ရင်ဝေ
နှင့်
ဦးထွန်းမြင့်

မူခင်းတွင် အယူခံမှုလည်း ပါဝင်သည်။ သို့ရာတွင် ပုဒ်မ ၁၄၆သည် အမိန့် ၂၂ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ပယ်ဖျက်ခြင်းမပြုသဖြင့် ရပ်စဲသွားသော အမှုကိုမူ ယင်းဥပဒေပုဒ်မအရ အသက်ပြန်မသွင်းနိုင် ချေ။

အယူခံတရားလိုရှေ့နေက ဒေါ်ကျင်အေးသည် မူလမှုအတောအတွင်း ကွယ်လွန်ခြင်းဖြစ်၍ ဒေါ်ကျင်အေးနှင့် စပ်လျဉ်းသမျှအမှု ရပ်စဲသွားပြီဖြစ်ကြောင်း တင်ပြခြင်းဖြစ်ရာ ဒေါ်ကျင်အေးသည် အမှုအတောအတွင်း ကွယ်လွန်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို ခိုင်လုံအောင်တင်ပြရန် တာဝန်သည်အယူခံတရားလိုအပေါ် ကျရောက်မည်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အယူခံ တရားလိုက မူလမှုအတောအတွင်း ဒေါ်ကျင်အေး သေဆုံးကြောင်း ခိုင်လုံ သည့်အထောက်အထားများ တင်ပြနိုင်ခြင်း မရှိသဖြင့် ဒေါ်ကျင်အေးသည် မူလအမှုအတောအတွင်း ကွယ်လွန်ခြင်းဖြစ်သည်ဆိုသော အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေတင်ပြချက်ကို လက်ခံနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ဒေါ်ကျင်အေးသည် မူလမှုအတွင်း ကွယ်လွန်ကြောင်းပေါ်လွင်ထင်ရှားခြင်းမရှိသဖြင့် ဒေါ်ကျင်အေးနှင့် စပ်လျဉ်းသမျှ အမှုရပ်စဲရန်အကြောင်းမရှိတော့ချေ။

မူလမှုတရားလို ဒေါ်ကျင်အေးနှင့် ဒေါ်ရင်ရင်ဝေတို့သည် မိခင်နှင့်သမီးဖြစ်သည်။ ဒေါ်ကျင်အေးတွင် ဒေါ်ရင်ရင်ဝေအပြင် အခြားအမွေဆက်ခံသူလည်း ရှိသည့်တိုင်အောင် ဒေါ်ကျင်အေးကွယ်လွန်သည့်အခါ သမီးဒေါ်ရင်ရင်ဝေသည် မိခင်ဒေါ်ကျင်အေး၏အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်တစ်ရပ်လုံးကိုဖြစ်စေ၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကိုဖြစ်စေ ဆက်ခံမည်ဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၆ပါပြဋ္ဌာန်းချက်သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၁နည်းဥပဒေ ၁၆ထက်ပိုမိုကျယ်ဝန်း၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်က မူခင်းတစ်ရပ်စွဲဆိုနိုင်လျှင် ထိုသူ၏အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်တစ်ရပ်လုံးကိုဖြစ်စေ၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကိုဖြစ်စေ ဆက်ခံရရှိသူအား ယင်းမူခင်းကိုစွဲဆိုနိုင်စေသည်။ သို့မဟုတ်

ယင်းမှုခင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အယူခံမှုကိုတင်သွင်းနိုင်စေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်ရင်ရင်ဝေသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ကျင်အေး၏ အကျိုးသက်ဆိုင်ခွင့်တစ်ရပ်လုံး သို့မဟုတ် တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို ဆက်ခံသူအနေဖြင့် မူလတိုင်းတရားရုံးကချမှတ်သည့် ဒီကရီကို အယူခံဝင် ရောက်ခွင့်ရှိကြောင်း ထင်ရှားသည်။

အယူခံတရားလိုရှေ့နေက မူလမူတရားလိုတို့က ဦးထွန်းမြင့်အား အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ လွှဲအပ်ခဲ့သော်လည်း ဦးထွန်းမြင့်သည် ၎င်းအားလွှဲအပ်ထားသည့် ကိစ္စထက်ကျော်လွန်ကာ အချင်းဖြစ်မြေကို မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၃၁၆၈/၀၁ဖြင့် ဒေါ်သန်းသန်းအေးသို့အပိုင် ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ဤသို့အပိုင်ပေးခြင်းကို မူလမူတရားလိုတို့၏ သဘောဆန္ဒမပါဘဲပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်၍ မူလမူတရားလိုတို့က သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၉ အရ တရားစွဲဆိုရာတွင် ဥပဒေအရမှားယွင်းမှု မရှိပါကြောင်းတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြင်ရှေ့နေက မူလမူတရားလိုတို့က မူလမူတရားပြင် ဦးထွန်းမြင့်အား အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာဖြင့် လွှဲအပ် ခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းအထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာအရ ဦးထွန်းမြင့်ကမူ လမူတရားလိုတို့ပိုင်မြေကို ဒေါ်သန်းသန်းအေးသို့ မှတ်ပုံတင် စာချုပ်ဖြင့်အပိုင်ပေးကမ်း ခြင်းသည် ပဋိညာဉ် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၆အရ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲအပ်သူကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ဘိသကဲ့သို့ မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မူလမူတရားလိုတို့၏ စွဲဆိုလွှာတွင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ဟု မူလတိုင်းတရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်အညီဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြသည်။

မူလမူအဆိုလွှာတွင် ဒေါ်ကျင်အေးကမှတ်ပုံတင် အထွေထွေ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာအမှတ် ၅၆/ ၂၀၀၁ အရလည်းကောင်း၊ ဒေါ်ရင်ရင်ဝေ ကမှတ်ပုံတင်အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာအမှတ် ၅၇/ ၂၀၀၁ အရလည်းကောင်း၊ ဦးထွန်းမြင့်သို့လွှဲအပ်ခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

၂၀၀၅
ဒေါ်ရင်ရင်ဝေ
နှင့်
ဦးထွန်းမြင့်

ဤအချက်ကို ဦးထွန်းမြင့်၏ ချေလွှာ၌ဝန်ခံထားသည်။

မှတ်ပုံတင်အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာအမှတ် ၅၆/၂၀၀၁ နှင့် ၅၇/၂၀၀၁တို့ကို စိစစ်ကြည့်ရာ ဦးထွန်းမြင့်အားဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့် လွှဲအပ်သည့် ကိစ္စရပ်များတွင် မေတ္တာဖြင့်အပိုင်ပေးကမ်းခြင်း၊ ဆောင်ရွက် ပိုင်ခွင့်ပါဝင်သည်ကိုမတွေ့ရချေ။ ဤအခြေအနေတွင် မူလမူ တရားလို တို့ပိုင်သည်ဟုဆိုသောမြေကို ဦးထွန်းမြင့်ကဝင်းအား လွှဲအပ်သည့် ကိုယ်စားလှယ်စာအရ ဒေါ်သန်းသန်းအေးသို့ မှတ်ပုံတင်စာချုပ် အမှတ် ၃၁၆၈/၀၁ ဖြင့်ပေးကမ်းခြင်းသည် မိမိအားလွှဲအပ်ထားသည့် ကိစ္စထက်ကျော်လွန်ဆောင်ရွက်ရာ ရောက်သည်မှာ မြင်သာသောအချက် ဖြစ်သည်။ လွှဲအပ်ထားခြင်း မရှိသည့်ကိစ္စကို ကိုယ်စားလှယ်က ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ပဋိညာဉ် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၆အရ ကိုယ်စားလှယ်စာ ပေးသူအပေါ်တွင် တာဝန်ကျရောက်မည်မဟုတ်ပေ။

သို့ဖြစ်ရာ မူလတိုင်းတရားရုံးက မြေပေးကမ်းခြင်းမှတ်ပုံတင်စာ ချုပ်ပြုလုပ်ချုပ်ဆိုပေးသည့် ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးထွန်းမြင့်၏ ဆောင်ရွက်မှုသည် ကိုယ်စားလှယ်စာပေးသူကိုယ်တိုင်ပြုဘိသကဲ့သို့ မှတ်ယူရန် ဖြစ်သည်ဟုကောက်ယူခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိချေ။

တရားရုံးသို့အဆိုလွှာတင်သွင်းလာသည့်အခါ အဆိုလွှာတွင် ဒီကရီချမှတ်နိုင်ရန် သက်သေထူရမည့်စွပ်စွဲချက်များပါ။ မပါတရားရုံးက စိစစ်ရန်တာဝန်ရှိသည်။ စွပ်စွဲချက်များထင်ရှားသည့်တိုင်အောင် တရား လိုတွင်မည်သည့်သက်သာခွင့်မျှမရနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိရမှသာ အဆိုလွှာကို ပလပ်ရန်ဖြစ်သည်။ တရားမကျင့်ထုံးအမိန့် ၇ နည်းဥပဒေ ၁၁(က) အရ အဆိုလွှာကိုပယ်နိုင်ရန်အတွက် အဆိုလွှာကို စိစစ်ရမည်။ အခြား အကြောင်းအချက်တို့ကို ကြည့်ရှုရမည်မဟုတ်ပေ။ ဦးထွန်းဝင်း နှင့် ဦးမောင်မောင်ကျော် အမှု^(၁) ကိုရည်ညွှန်းသည်။

(၁) ၂၀၀၀-ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ တရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၃၉

၂၀၀၅
ဒေါ်ရင်ရင်ဝေ
နှင့်
ဦးထွန်းမြင့်

မူလမူအဆိုလွှာကို စိစစ်ကြည့်ရှုရာတရားလိုတို့က တရားပြိုင် ဦးထွန်းမြင့်အား မြေခွဲစိတ်ရန်သီးခြားဂရုထွက်ရှိရန် မှတ်ပုံတင်အထွေထွေ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာဖြင့် လွှဲအပ်ခဲ့ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ဦးထွန်းမြင့် သည်တရားလိုများကို အသိပေးခြင်းမရှိဘဲတရားလိုများ ပူးတွဲပိုင် မြေကို ဒေါ်သန်းသန်းအေးသို့ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၃၁၆၈/၂၀၀၁ ဖြင့်လွှဲပြောင်းပေးခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ်သည် တရားလို တို့၏ ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်ကို ထိပါးနှောင့်ယှက်လာ၍ ယင်းစာချုပ်ကို မဖျက်သိမ်းဘဲ ထားလျှင် တရားလိုတို့အား အကြီးအကျယ် ထိခိုက်နစ်နာစေမည်ဖြစ် ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ယင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ်ကို ဖျက်သိမ်းပေးရန် တရား စွဲဆိုရကြောင်း ဖော်ပြပါရှိသည်။

အထက်ပါအတိုင်းအဆိုလွှာပါဖော်ပြပါရှိသည့်အချက်များသည် တရားလိုအနေဖြင့် မိမိအခွင့်အရေးကို အထောက်အခံအဖြစ် သက်သေ ထင်ရှားပြသရန်လိုအပ်သည့် အကြောင်းအရာများပင် ဖြစ်ကြောင်း ပေါ် ပေါက်နေ၍ မူလမူတရားလိုတို့၏ အဆိုလွှာတွင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ဟုမဆိုနိုင်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ မူလတိုင်းတရားရုံးက တရားလိုတို့၏အဆိုလွှာတွင်တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ဟူ၍ ပဏာမငြင်းချက်ကိုဖြေဆိုလျက် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၇ နည်း ဥပဒေ ၁၁(က)အရ အဆိုလွှာကိုပယ်ကြောင်း ချမှတ်သည့်အမိန့်သည် မှန်ကန်မည် မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံကိုခွင့်ပြု၍တိုင်းတရားရုံး၏ ၂၃-၁၁-၂၀၀၄ နေ့စွဲပါ “စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီ”ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ မူလမူတရားလိုတို့၏ အဆိုလွှာတွင် တရားစွဲဆို ရန်အကြောင်း မပေါ်ပေါက်ဆိုသည်မှာ မမှန်ကြောင်း ပဏာမငြင်းချက်ကို ဖြေဆိုလိုက်သည်။

၂၀၀၅
ဒေါ်ရင်ရင်ဝေ
နှင့်
ဦးထွန်းမြင့်

တိုင်းတရားရုံးသည်အမှုကို မူလအမှုနံပါတ်အတိုင်း ပြန်လည်
ဖွင့်လှစ်၍ ကျန်ငြင်းချက်များအား ဥပဒေနှင့်အညီ ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ရန်
ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ဤအယူခံတွင် ကုန်ကျစရိတ်ကို နောက်ဆုံးတွင် အမှုရှုံးသူက
အမှုနိုင်သူအားပေးစေရမည်။

ဤအယူခံတွင် အယူခံတရားလို ထမ်းဆောင်သည့်
ရုံးခွန်ကိုပြန်အမ်းရန်အတွက် ရုံးခွန်တော်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃
အရသက်သေခံလက် မှတ်ထုတ်ပေးစေ။